

[Augsburg], 23. März 1567

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 295r.
Steinmann Nr. 783.

S. Literas meas graeco Latinoque Isocrati adiunctas, itemque alteras Ioanni Willeriano datas
 puto te accepisse. Nunc illud tantum significandum esse duxi, commentariolos in Isocratem
 iam tandem esse consarcinatos. Quid enim absolutos dicam, tam male scriptos? ἀλλ᾽ ὡς
 δυνάμεθα, et de ijs plura scribam cum eos ad te mittam. Mittam autem primo quoque
 tabellario oblato, teque rogo, ne quam eos accipiendi occasionem amittas. Acceptos excudes
 arbitratu tuo, aut, si videbitur, abolebis. Videbor mihi onus aetna (!) grauius excussisse, vbi
 eos expulero. et tam odi partum hunc ἐλεφάντινον μὲν τῷ χρόνῳ, τῇ δὲ φύσει κωνώπειον, vt
 quicquid huius operis αὐτογράφων καὶ ἀπογράφων mihi superest, aboleuerim ea de causa, ne,
 si tria volumina ista, sanè ponderosa, ob laxitatem scripturae potius, quam verborum
 multitudinem (etsi ea quoque non pauca sunt) aliquo casu perierint, eadem in me faba denuo
 cudi possit. In causa est primū κακογραφία mea, quae indies augetur. Deinde amanuensium
 inscitia et negligentia, quae me, vt in ipso opere videbis, taedio penē enecauit. Vix enim vllus
 versus est, in quo non aliquid eradendum aut delendum et rescribendum fuerit: vt praeteream
 ea quae me praeterierunt recte legentem, cum perperam scripta fuerint: id quod repetita siue
 lectio siue auscultatio saepe me docet. Postremo vereor, ne mendosissimē, vitio malae et
 interpolatae scripturae, excusi, dedecori mihi sint, vt et editio Suidae, cuius multa non
 intelligo, nisi Graecis adhibitis. Cur igitur, inquis, sumptui tantillo parcis, nec emendatē curas
 describendos? Evidem nihil hactenus edidi (exceptis mercenarijs ex professo operis) quod
 non sumptui potius quam lucro mihi fuerit: et hac conditione lucubrare permolestum est
 homini tenui. Sed libens tamen vel 20 f. in emendatam descriptionem contulisset: si quem
 talem hic nancisci licuisset. Verūm qui bellē pingant literas, non desunt: qui emendatē
 scribant (quorum quidem opera vti mihi liceat) prorsus nulli. Hoc igitur restat scilicet, si
 neminem Basileae reperire potueris, qui in describendo et oculis et mente vtatur: mente, vt
 videat quid grammaticae et rationi sit consentaneum: oculis, ne sua pro meis inferiat: non
 postulo vt excudas. Tot labores, tam molestos, tam diuturnos caepisse, est sanè graue. Sed
 saepenumero reges et frustra et cum maximis detrimentis bella gerunt. ΑἽ οὖν ταῦτα κοινὰ
 θεῖναι, καὶ εὖ τίθεσθαι τὸ συμβησόμενον. Bene vale, Mi D. Oporine, et, quid tibi
 accommodatum sit, quamprimum ad me perscribito. Die Palmarum. 1567.

Hieronymus Wolfius T[uus]